

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118347030
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:6118347030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 žalovanej: Y. G., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXXX/XXX, XXX XX D. Ľubovňa, pr. zast.: I. Marta Konkoľová, advokátka, AK so sídlom Jarmočná 79, XXX XX D. Ľubovňa v konaní o zaplatenie 419,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v upomínacom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 419,12 eur, s úrokmi z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 459,12 eur a ďalej zo súm zohľadňujúcich postupné splácanie dlhu zo strany žalovanej a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 10.6.2005 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy. Ďalej vyslovil názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoje povinnosti. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 781,81 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 459,12 eur, riadneho úroku vo výške 129,27 eur, úroku z omeškania vo výške 112,92 eur a poplatkov vo výške 80,50 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil 40 eur v 4 splátkach po 10 eur uhradených dňa 19.6.2018, 2.8.2016, 27.8.2016 a 14.9.2016. Žalobca si žalobou uplatňuje iba zostatok istiny vo výške 419,12 eur, ostatné postúpené nároky si neuplatňuje.

3. Na podporu svojich skutkových tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.5.2018 a časť jej prílohy týkajúcej sa postúpenia pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 10.6.2010, dva Dodatky k zmluve o bežnom účte zo dňa 21.2.2016 a 30.10.2018, odstúpenie od zmluvy zo dňa 31.8.2017, Všeobecné obchodné podmienky spol. Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.8.2002 (ďalej len „VOP“), obchodné podmienky spol. Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených

prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinné od 1.2.2006 (ďalej len „OP“), sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platný od 1.8.2008, oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky adresované žalovanej zo dňa 21.5.2018, pokus o zmiar zo dňa 14.9.2018 adresovaný žalovanej a časť podacieho hádku zo dňa 17.9.2018.

4. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 35Up/531/2018 zo dňa 16.10.2018, ktorý bol žalovanej doručený dňa 28.12.2018. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietla, že nárok žalobcu nie je preukázaný. Z predložených dôkazov nevyplýva, aká suma bola žalovanej poskytnutá a akú sumu žalovaná vrátila žalobcovi. Uzavretá zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z., ale predovšetkým neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj „RPMN“), čo v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch znamená, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietla, že v samotnej zmluve navyše nie sú uvedené žiadne podmienky úveru, teda ani úroky, poplatky a pod., z dôvodu čoho potom v súlade s § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca úroky ani poplatky od žalovanej požadovať nemôže. Tiež uviedla, že je otáznou, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu, keďže žalobca aj napriek predloženiu odstúpenia od zmluvy zo dňa 31.08.2017 nepreukázal, aby bola táto vôbec spôsobilá dostať sa do dispozičnej sféry žalovanej, teda či jej vôbec bolo odstúpenie odoslané alebo doručené. Namietla tiež nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nedodržania podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže absentuje jednak písomná výzva pred postúpením pohľadávky, ako aj preukázané ukončenie zmluvného vzťahu. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon. Uvedený právny názor je vyslovovaný v konštantnej judikatúre súdov SR (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017, príp. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018, sp. zn. 1Cdo147/2017, uverejnené v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018). Neplatnosť postúpenia je daná aj z dôvodu nedodržania podmienok podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky). Otáznou je aj premlčania dlhu. Navrhla preto platobný rozkaz zrušiť.

5. Žalovaná spolu s odporom podala návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu, ktorá uplynula dňa 14.1.2019, a to z dôvodu dočasnej práceneschopnosti žalovanej v čase od 8.1.2019 do 16.1.2019, čo považovala za ospravedliteľný dôvod zmeškania lehoty, a to s poukazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 73/2018 zo dňa 21.6.2018. K svojmu návrhu pripojila doklad o práceneschopnosti.

6. Okresný súd Banská Bystrica zaslal žalobcovi výzvu na vyjadrenie sa k odporu a na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Žalobca sa k odporu vyjadril. Vo svojom vyjadrení pripojil stručný prehľad debetných a kreditných operácií na účte žalovanej s tým, že celkové debetné operácie (čerpania) predstavujú sumu 53 103,74 eur, poplatky predstavujú sumu 577,90 eur, riadny úrok činí 640,02 eur, zmluvné úroky z omeškania vo výške 93,14 eur, zákonné úroky z omeškania 21,65 eur (pri všetkých úrokoch uviedol právny zástupca žalobcu všeobecný vzorec na ich výpočet s tým, že pri zákonom úroku z omeškania dosadil do vzorca aj premenné, zákonný úrok z omeškania bol vypočítaný vo výške 5 % ročne) a kreditné operácie boli vykonané v celkovej výške 53 654,36 eur. Súčet debetných operácií predstavuje sumu 54 436,17 eur, kreditných operácií sumu 53 654,36 eur. Postúpená suma predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami, pričom žalobca si uplatňuje iba istinu. Trval preto na žalobe. Zároveň navrhol pokračovať v konaní na všeobecnom súde. K svojmu vyjadreniu pripojil prehľad transakcií na účte žalovanej.

7. Okresný súd Banská Bystrica vec postúpil tunajšiemu súdu, čím de facto akceptoval žiadosť žalovanej o odpustenie lehoty na podanie odporu.

8. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, žalobca síce rozpisal jednotlivé operácie, avšak žiadnym spôsobom nezaujal stanovisko k argumentácii o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že suma 510,75 eur bola započítaná na úroky a suma 497,40 eur na poplatky, čo spolu predstavuje sumu 1 008,15 eur, pričom dlh žalovanej mal predstavovať 781,81 eur. Je teda zrejmé, že v prípade správnosti argumentácie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca nemá právo na úhradu sumy 781,81 eur, z ktorej si uplatňuje istinu vo výške 419,12 eur. Ďalej vo svojom vyjadrení zopakovala tvrdenia z odporu ohľadne absencie náležitostí zmluvy a uvedenia RPMN, absencie úpravy ohľadne úrokov, poplatkov a pod. a

neplatnosti postúpenia pohľadávky pre rozpor s § 92 ods. 2 zákona o bankách a § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyvodila nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Navrhla preto žalobu zamietnuť.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril v určenej lehote. Právny zástupca sa k veci vyjadril podaním odoslaným súdu dňa 31.10.2019, ktoré bolo súdu doručené až krátko pred pojednávaním. Uviedol v ňom, že má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonne náležitosti v zmysle právnych predpisov účinných v čase uzatvorenia zmluvy. S argumentáciou protistrany sa v žiadnom ohľade nestotožňuje. Popísal ďalej okolnosti vzniku právneho vzťahu s tým, že jeho právny predchodca a žalovaná uzatvorili dňa 10.06.2005 Zmluvu o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu. V zmysle bodu III. ods. 1 žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila so VOP a Sadzobníkom, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 21.02.2006 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaná Dodatok k zmluve o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX predmetom ktorého bolo v článku I. bod I. aj poskytnutie povoleného prečerpania k Účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám (ďalej len „OP“). Vzhľadom k uvedenému bolo žalovanej od právneho predchodcu žalobcu doručené Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, vo výške 10.000,- SK (331,94 EUR), s premenlivou úrokovou sadzbou 15,00 % ročne. S poukazom na § 3 ods. 6 zákona č. 258/2011 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy vyvodil, že zákon počítal aj so situáciou, kedy pri takomto type úveru, nie je možné určiť RPMN, pretože nie sú k dispozícii všetky potrebné údaje, resp. tieto sa v priebehu vzťahu menia. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto zákon ukladal povinnosť aby bol spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. S touto argumentáciou sa stotožnili viaceré slovenské sudy, napr. aj Krajský súd Nitra v rozhodnutí sp. zn. 6Co/148/2016 zo dňa 28.2.2017, z ktorého citoval. K svojej aktívnej legitímácii uviedol, že predložil oznámenie postupcu adresované žalovanej spolu s podacím hárkom, čo zakladá jeho aktívnu legitímáciu. V tomto smere poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 4.5.2016. Žalobca ďalej vyslovil názor, že jeho právny predchodca splnil všetky podmienky na platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Uviedol, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku viac ako 90 dní a zároveň bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu opakovane vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok, a to výzvou zo dňa 20.1.2015 a odstúpením od zmluvy zo dňa 31.8.2017, ktoré možno považovať za kvalifikované výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K platnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB ešte doplnil, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu, pretože ide o ustanovenie, ktoré upravuje výnimky z bankového tajomstva, nie podmienky na platné postúpenie pohľadávky, čomu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu. Zároveň vyslovil názor, že porušenie tohto ustanovenia má za následok administratívnu zodpovednosť banky, nie neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, v súvislosti s čím poukázal aj na niektoré rozhodnutia súdov. Takisto poukázal na to, že omeškanie žalovaného trvalo viac ako 1 rok. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky banky poukázal aj na § 89 ods. 1 ZoB a bod 18.14 VOP, v ktorom je vyjadrený súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky kedykoľvek, komukoľvek a bez výzvy. Aj v tomto smere citoval z niektorých rozhodnutí slovenských súdov. K námietke premlčania uviedol, že jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy dňa 31.8.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu vzniknutej pohľadávky do 7 dní od doručenia oznámenia. Premlčaciu dobu je preto potrebné počítat až od tohto momentu. Žaloba bola podaná v 3.10.2018, t.j. nárok nie je premlčaný.

10. K svojmu vyjadreniu pripojil výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.1.2015 a odstúpenie od zmluvy zo dňa 31.8.2017.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu a ich zástupcov. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu. Ich neúčast' ospravedlnili ich právny zástupca s tým, že ich klienti súhlasia s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a svojich doterajších vyjadreniach s tým, že žalobu považoval za dôvodnú a žiadal jej vyhovieť. Právny zástupca žalovanej takisto na

pojednávani trval na doterajších vyjadreniach žalovanej, pričom zopakoval argumenty uvedené už v písomných vyjadreniach a navrhol žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

13. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu tak, ako sú uvedené vyššie (v bode 3, 5 a 10 odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu, spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanou dňa dňa 10.6.2005 zmluvu o bežnom č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Následne dňa 21.2.2006 uzavreli rovnaké strany dodatok k zmluve o bežnom účte, ktorým bolo dohodnuté aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok v obchodných podmienkach veriteľa účinných od 1.2.2006. žiadne bližšie údaje o úverovom rámci, úrokovej sadzbe a pod. v dodatku neboli uvedené. V čl. III. bod 2 je vyhlásenie majiteľa účtu, že sa oboznámil s VOP a OP účinnými od 1.2.2006 a so sadzobníkom. Podľa predloženého prehľadu transakcií na účte žalovanej celkové debetné operácie predstavujú sumu 54 436,17 eur a pozostávajú z čerpania peňažných prostriedkov v celkovej výške 53 103,74 eur (teda ide o hotovostné a bezhotovostné výbery, rôzne platby, príkazy na úhrady, splátky a pod.), z poplatkov za rôzne operácie na účte 577,90 eur (za výbery, vedenie účtu, kartové poplatky a pod.), z riadneho úroku vo výške 640,02 eur, zo zmluvných úrokov z omeškania vo výške 93,14 eur, zo zákonných úrokov z omeškania 21,65 eur (ktorý mal byť vypočítaný vo výške 5 % ročne). Kreditné operácie (t.j. všetky hotovostné a bezhotovostné vklady, pripísanie kreditných úrokov a pod.) boli podľa tohto prehľadu vykonané v celkovej výške 53 654,36 eur. Posledný bezhotovostný vklad vo výške 23,52 eur bol uskutočnený dňa 16.9.2015, pričom od januára 2014 do októbra 2014 a od februára 2015 do 16.9.2015 uhrádzala žalovaná raz mesačne sumu 23,52 eur a dňa 22.12.2014 uhradila sumu 52 eur. Od poslednej úhrady až do 25.8.2017 boli žalovanej účtované už iba poplatky vo výške 3,50 eur mesačne a riadne debetné úroky a od júla 2016 aj debetné úroky z nepovoleného prečerpania. Dňa 20.1.2015 vyhotovil právny predchodca žalobcu výzvu adresovanú žalovanej, ktorou ho vyzval na úhradu dlžných splátok k 31.12.2014 vo výške 61,21 eur. Doklad o doručení alebo aspoň o odoslaní tejto výzvy žalobca nepredložil. Dňa 31.8.2017 vyhotovil právny predchodca žalobcu odstúpenie od zmluvy, ktorým odstúpil od zmluvy, na základe ktorej viedol žalovanej vyššie uvedený účet. Zároveň žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 760,16 eur. Doklad o doručení alebo aspoň o odoslaní tohto odstúpenia žalobca nepredložil. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0398/2018/CE zo dňa 21.5.2018 bola pohľadávka z úverovej zmluvy postúpená žalobcovi, čo bolo žalovanej oznamované právnym predchodcom žalobcu oznámením zo dňa 21.5.2018. Podľa prílohy k tejto zmluve celková pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 781,81 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 459,12 eur, riadneho úroku vo výške 129,27 eur, úroku z omeškania vo výške 112,92 eur a poplatkov vo výške 80,50 eur. Žalobca pokusom o zmier zo dňa 14.9.2018 vyzval žalovaného na úhradu dlhu.

15. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

16. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

17. Podľa § 710 ObZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

18. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania prvého dodatku k zmluve, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania prvého dodatku k zmluve, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania prvého dodatku k zmluve, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Súd sa najskôr zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanej následne poskytnutý úverový rámec, z ktorého čerpal. Súd preto uzavrel, že na túto časť zmluvy je potrebné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd pritom vychádzal z povahy zmluvných strán, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanej bol úverový rámec poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Táto skutočnosť ani nebola sporná.

29. Súd sa ďalej vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej

osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

30. Pokiaľ ide o podmienky na postúpenie pohľadávky banky, v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú okrem iného upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávok súd skúma, či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB sú podľa názoru súdu podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postupníka.

31. Omeškanie žalovanej dlhšie ako 90 dní mal súd ku dňu postúpenia pohľadávky preukázané. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky - výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca predložil k svojmu vyjadreniu výzvu zo dňa 21.5.2015 a odstúpenie od zmluvy zo dňa 31.8.2017, ktorými podľa jeho názoru preukázal splnenie podmienky písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky banky. Je pravdou, že v § 92 ods. 8 ZoB nie sú bližšie špecifikované obsahové náležitosti výzvy pre dlžníka, z citovaného ustanovenia a z logiky veci je však potrebné vyvodiť, že ide o písomnú výzvu na úhradu dlhu, s ktorou je dlžník v omeškaní, ktorá je minimálne preukázateľne odoslaná na adresu dlžníka. Ako už bolo uvedené, doručenie ani odoslanie výzvy zo dňa 21.5.2015 (ktorá slúži predovšetkým pre účely zosplatnenia úveru, ale ktorá podľa názoru súdu môže zároveň slúžiť aj ako výzva v zmysle § 92 ods. 8 ZoB) žalobca nepreukázal. Okrem toho je zrejme, že po tejto výzve žalovaná platila splátky ešte do septembra 2015, teda pri novom omeškaní žalovanej s dlhším časovým odstupom od prvého omeškania je potrebné vyžadovať v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, resp. iným úkonom veriteľa, ktorý má za následok povinnosť dlžníka uhradiť celý dlh naraz, novú výzvu adresovanú dlžníkovi. Túto výzvu potom nie je možné považovať za relevantnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 31.8.2017, na základe ktorého požadoval právny predchodca žalobcu úhradu celého zvyšku úveru, takisto nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 ZoB, pretože žalobca nepreukázal, že by táto skutočne bola doručená resp. aspoň odoslaná žalovanej, teda nebolo preukázané, že by sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

32. Navyše je potrebné uviesť, že v zmluve o bežnom účte, resp. jeho dodatku, ktorým bolo dohodnuté povolené prečerpanie, nie je uvedená úroková sadzba, ani žiadne poplatky, ktoré by mala žalovaná platiť (minimálne základné poplatky, ktoré bolo zrejme, že si veriteľ účtovať bude), preto v zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia dodatku žalobca nemá právo požadovať úroky a poplatky, ktoré neboli v zmluve. Odkaz v dodatku, že sa žalovaná oboznámila s VOP, OP a Sadzobníkom je nedostačujúci jednak preto, že súd nemal preukázané, akým spôsobom sa s nimi mala žalovaná oboznámiť a jednak ani vo VOP ani v OP nie je žiadna úprava o výške úroku, pričom takéto podstatné náležitosti je podľa názoru súdu uviesť buď priamo v zmluve alebo presným odkazom na inú listinu, u ktorej bude nepochybne preukázané, že ju spotrebiteľ obdržal a mal možnosť sa s ňou oboznámiť. Predložený sadzobník je platný až po 2 a pol roka po uzavretí prvého dodatku. Za tohto stavu, aj keby bol žalobca aktívne legitimovaný (čo podľa názoru súdu nie je), by žalobca nemohol žiadať od žalovanej poplatky a úroky. Ich výška pritom presahuje tak žalovanú istinu, ako aj celkovú dlžnú sumu, ktorá bola postúpená žalobcovi, teda žalovaná už vyrovnala svoj dlh. Aj uvedená skutočnosť by sama osebe bola dôvodom na zamietnutie žaloby.

33. K argumentácii žalobcu ohľadne preukázanie jeho aktívnej legitímácie oznámením o postúpením pohľadávky súd poznamenáva, že neplatnosť postúpenia pohľadávky súd vyvodil z nesplnenie podmienok pred postúpením pohľadávky, na čo oznámenie o postúpení pohľadávky nemá žiaden vplyv. Odkaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 je v tejto súvislosti bezpredmetný, pretože NS SR riešil skutkovo iný prípad (toto rozhodnutie sa zaoberalo otázkou, či nepredloženie zmluvy o postúpení pohľadávky spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy; absolútne sa v ňom neriešilo splnenie podmienok na postúpenie pohľadávok podľa § 92 ods. 8 ZoB, ktorá bola riešená rozhodnutiami uvedenými v bode 31 tohto odôvodnenia).

34. K argumentácii žalobcu ohľadne možnosti postúpenia akúkoľvek pohľadávku aj bez výzvy doručenej žalovanému, a to komukoľvek a kedykoľvek (s poukazom na § 89 ods. 1 ZoB a bod 18.14. VOP) súd poznamenáva, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/3/2014 zo dňa 20.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/34/2017, 13Co/35/2017 zo dňa 29.5.2018 bola zmluvná podmienka obsahovo takmer rovnaká s bodom 18.14. VOP v tejto veci vyhlásená za neprijateľnú podmienku, teda túto právny predchodca žalobcu, ani žalobca nemôžu používať, nakoľko je objektívne spôsobilá spôsobiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

35. Podobne argumentácia žalobcu, že ak omeškanie trvá dlhšie ako rok, nie je potrebné doručiť dlžníkovi písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky, nemá oporu v cit. § 92 ods. 8 ZoB. Súd pri tomto názore vychádza z gramatického a logického výkladu prvej a druhej vety § 92 ods. 8 ZoB. Banka má právo postúpiť peňažný záväzok, ak je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní a banka ho písomne vyzvala na jeho zaplatenie. V prvej časti druhej vety uvedeného ustanovenia zákon uvádza, že banka nemôže uplatniť toto právo (t.j. postúpiť pohľadávku), ak dlžník uhradil omeškaný peňažný záväzok. Časť druhej vety § 92 ods. 8 ZoB za bodkočiarkou nadväzuje na prvú časť druhej vety, ktorá upravuje, kedy banka nemá právo postúpiť pohľadávku (t.j. v prípade úhrady omeškaného záväzku). Slová v časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB za bodkočiarkou „to neplatí“ teda negujú prvú časť druhej vety a je potrebné ich vykladať tak, že ak omeškanie dlžníka, resp. súčet všetkých omeškaní, trvá viac ako 1 rok, banka má právo postúpiť pohľadávku, aj keby dlžník svoj omeškaný dlh zaplatil. Časť druhej vety za bodkočiarkou sa však vôbec nezmieňuje o podmienkach na postúpenie pohľadávky banky podľa prvej vety § 92 ods. 8 ZoB, čiže tieto neneguje, teda aj keby išlo o omeškanie dlžníka viac ako 1 rok, aj tak má banka pred postúpením pohľadávky povinnosť vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy.

36. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Námietskou premlčania sa súd vzhľadom na vyššie uvedené závery už bližšie nezaoberal.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaná ako strana, ktorá mala vo veci plný úspech, má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%, preto jej súd voči žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.